

ಪುಟ 6

කතාවෙ අකුරු හෝ වචන අඩු පාඩු තිබිය හැක. මුලිමිම කතා කියවන හැමෝගෙම මම සමාව ඉල්ලනව මෙම කතාව ගේන්න මෙව්වර පරක්කු වුන එක ගැන. සමහරුන්ටනම් මතකත් නැතුව ඇති මෙහෙම කතාවක් තිබ්බ කියල. ඒ කොහොම උනත් කමක් නැහැ. අමතක අයට මතක් වෙන්නත් එක්ක කලින් කතා ටික කියවලාම මේ කතාව කියවන්න කියල මම ඉල්ල සිටිනව.

පෙර කතාව -

ඔයාලට මතක ඇතිනේ ගයාන් අයියයි අම්මයි අතර වෙච්ච හින් අමනාප කම් එක්ක ගයාන් අයිය අපේ ගෙදරින් ගිය බව. ඊට පස්සෙ අපේ අම්මට ගොඩක් කරදර කරපු කෙනෙක් වෙන ජයතිලක යලිත් අම්මත් එක්ක හිතමනාපකම දිනා ගන්න උත්සහයක යෙදෙනව කියල ඔයාලට මතක ඇති. අම්මට කරදර කරපු කෙනෙක්

වෙලක් අම්මත් ජයතිලක මාමට ඒ තරමට බනින්න ගියෙත් නෑ. මොකද අසල්වාසී නිසා. තව ඒ අම්මගෙ හිත හොඳ කම නිසා වෙන්නත් පුලුවන්. ඒත් මුලින්ම අම්මට බලහත් කාරෙත් හුකපු මිනිහ තමයි ජයතිලක කියන්නේ. ජයතිලක කලින් දවසෙ අම්ම නාලා එලියෙ රෙදි වනන වෙලාවෙන් ඇවිල්ල අම්මට උකුලු මුකුලු දාලා යන්න ගියා. අම්මත් ඒවට සාමාන්‍ය විදියට උත්තර දුන්න.

අද එතැන් සිට -

ඔන්න ඉතින් පහුව දා උදේ උදා වුනා. අද මට පන්ති තියෙන දවසක්. මම නැගිටින කොට වෙලාව 5.30 විතර වෙලා. මම නින්දෙන් ඇහැරිලා ඊයේ වෙච්ච දේවල් ටිකක් ඇදට වෙලා කල්පනා කර කර ඉදියා. ඒ අතරෙ අම්ම සාලෙ ඉඳන් කෑ ගහල කියන්ව "පුතේ නැගිටින්න කියල" මම ඒ සඳ්දෙන් එක්ක නැගිටල කුස්සියට ගියා. මම යද්දි අම්ම උදේට උයනව. අම්ම ඇදගෙන ඉන්නේ නම් කහපාට බතික් ගවුමක්. අම්ම රට නිදා ගනිද්දි නයිත්ටිය ඇන්දට උදේ මම හැමදාම නැගිටල එද්දි ඇදගෙන ඉන්නේම මේ වගේ ඇඳුමක් තමයි. මම අම්මගේ නිරුවත ටිකක් දැකල තියෙන නිසා මට අම්ම ඇදගෙන ඉන්න ගවුමට යටින් අම්මගේ සුපිරිකද මට මැවිල පේනව. මන් මේ හිතන දේ වැරදියි තමයි. නමුත් කොල්ලෙක් හැටියට ඒ දේ හිතෙන එකත් සාදාරනයි. මම තේ එක බීල උදේ පන්ති යන්න ලැස්ති උනා. උදේ 6.45 ට විතර මම ඇඳුමක් ඇදගෙන උදේ කෑම කන්න පටන් ගත්ත. ඒ අතරෙ මන් අම්මගෙන් ඇහුව.

මම - අම්මේ ජයතිලක මාම ගෙනාපු බඩු ටික අම්ම අරන් තිව්වද.

අම්ම - ඔව් පුතේ.

මම - මොකද දන්නෑ නේ කවදාවත් නැතිව එහෙම ගෙනාවේ.

අම්ම - ඒ කතේ. ඒ මිනිහට පිස්සුද කොහෙද.

අම්ම ටිකල් අමුතු විදියට කිව්ව. ඔන්න ඔය අතරෙ ගෙදර කුස්සිය පැත්තෙන් කහින සඳ්දයක් ආවා. මම දැන ගත්ත ඒ එන්නේ ජයතිලක කියල. අම්මත් මුන අමුතු කරගෙන කුස්සිය පැත්තට ගියා.

මොකද අම්ම දැන ගත්ත ඒ ජයතිලක එන්නෙ කියල. මමත් බත් පන්ගුව අතේ අරගෙන කුස්සිය පැත්තට ගියා.

ජයතිලක - ආ නංගියේ. මන් මේ හීන් වැලි හතු ටිකක් හැදිල තිබිල අරගෙන ආවා.

අම්ම - අතේ . හරි ශෝක්. මන් ආසයි මේව කන්න.

ජයතිලක - ඒ කතේ. මන් දන්නව නංගී මේව කන්න ආස බව. ඒ නිසා ගෙදර හැදිව්ව සේරම හතු ටික මම කඩාගෙන ආවා.

අම්ම - එතකොට අයිලයි ගෙදරට.

ජයතිලක - එහේ ඕව උයන්න කෙනෙක් නෑ. අද කොහොමත් පුතයි ලේලියි එයාල හදපු ගෙයි පදිත්තියට ඕන කරන දේවල් ලැස්ති කරන්න යන්ව නේ.

අම්ම - කවද්ද අයියෙ පදිත්තිය වෙන්නෙ.

ජයතිලක - අනිද්ද නංගියෙ. මේ පුතා තාම ගියෙ නැද්ද.

මම - නෑ මාමේ කාලම යනෝ.

ජයතිලක - හා හා ඒක හොදයි. මන් බලන්නම් මේ වත්තෙන් හතු හැදිල තියේද කියල.

එහෙම කියල ජයතිලක මාමා ආයිමත් වත්තෙ වැට පැනල හතු තියෙන තැන් බලන්න පටන් ගත්ත. ඒ අතරෙ අම්මත් හතුවික අරගෙන හරි ආසාවෙන් කුස්සියට ගියා. අම්මගෙ මුන හිනා වෙන් පිරිලයි තිබුනෙ. ඊට පස්සෙ මමත් උදේට කාල ගෙදරින් පිටත් උනා පන්ති යන්න. පන්ති ගියාට මගේ හිත තාමත් ගෙදර තිබ්බෙ.

ජයතිලක මේ සැරේ හොද හිත පෙන්න ගෙන මොන එකකට එනවද කියල හිතා ගන්න බැහැ. කොහොමත් කසාද බැදපු ගැනියෙක් ලගට වෙන පිරිමියෙක් එන්නෙ රාගයට මිසක් ආදරයට නෙමෙයි බව මම හොදට දන්නවා. ගයාන් අයිය උනත් අම්මට ලන් උනේ රාගයට මිසක් ආදරයට නම් නෙමෙයි. ඒ කොහොම උනත් ඒක තමයි සමාජේ ඇත්ත තත්වය. මම පන්තියේ ඉගෙනුම් කටයුතු වල යෙදිල හවස 2 වෙද්දි පන්ති ඉවර වෙලා 2.15 බස් එකේ ගෙදරට ආවා.

අපේ ගෙදර මේ වෙද්දි බයික් එකක් සහ ත්‍රිවිල් එකක් තිබ්බත් මට

ඒව ගෙනියන්න ලයිසන් තිබ්බේ නෑ. හැබැයි හන්දියට වගේ යන්ව. මන් බස් එකෙන් බැහැල ගෙදර ලගට එද්දි 2.35 විතර වෙලා. අපේ ගේ වට්ටට කම්බි වැටකින් තමයි වට කරල තිබ්බේ. ඉස්සරහ පොඩි යකර ගේට්ටුවක් තියෙනව. මන් ඒක ඇරගෙන ගෙයි මිදුලට යද්දි සාලෙන් අම්ම කාත් එක්කද කතා කර කර ඉන්නව මර ඇහෙනව. හැබැයි දොර ජනෙල් නම් ඇරල තියෙන්නේ. මන් කවුද ඉන්න කියල ජනේලෙන් බැලුව. බලද්දි අම්මයි ජයතිලක මාමයි තමයි කතා කර කර ඉන්නේ. අම්ම කොල පාට ඇගට ටිකක් ශිට් බතික් ගවුමක් ඇඳගෙන කකුලක් උඩ කකුලක් දා ගෙන පුටුවේ වාඩි වෙලාඉන්නවා. ගවුම දනහිස ලගට වගේ තිබ්බ. අම්ම කොහොමත් ඇග ගොඩක් ජේන ඇඳුම් අඳින්නේ නෑ. හැබැයි එයා මොනව ඇන්දත් හරිම ලස්සනයි.

ජයතිලක- අදත් රූට වැස්සෙන්නින් හෙටත් හතු කන්න පුලුවන් නේද.

අම්ම - එහෙම හැමදාම හතු පිපෙන්නෑ අයියෙ. ඊයෙ අකුණු ගහහ මහ හයියෙන් වැස්ස නේ. ඒකයි හතු පිපුනේ.

අම්ම හිනා විගෙන ලක්කර දුන්න.

ජයතිලක - ඔව් ඒකත් ඇත්ත තමයි. බලමුකෝ . නංගි හරි රසට ඒව උයල තිබ්බ.

අම්ම - ඔය මැද වර්තනා කරා. දැන් උදේ ඉදන් කියනව නේද.

ජයතිලක - එහෙම තමයි කෙල්ලේ. හොඳ දේ වර්තනා කරන්න ඕන. අපේ උන්දත් හිටිය නම් මේ වගේ රසට මට උයල දෙනව. අනේ ඉතින් ඒ කාලේ අපි කොච්චර සතුටින් ඉදියද.

අම්ම - දැන් ඒ දේවල් ගැන හිතල හිත තරක් කර ගන්න එපා අයියෙ. දැන් ඉතින් දරු මුහු පුරොත් ඉන්නවනේ. ඒ දේවල් ගැන හිතල සතුටු වෙන්න.

ජයතිලක - ඒකනම් ඇත්ත. එහෙනම් නංගි මන් යන්නම්.

දෙන්නගේ අතර මහ ලොකු අනවශ්‍ය දෙයක් කතා උනේ නැති නිසාත් මම මොකුත් නොදන්න ගානට බොරු කැස්සක් මවාගෙන ගෙට ගියා.

ජයතිලක - ආ මේ පුතත් ආවේ.

අම්මා - පුතේ .අද ඔයා පරක්කු මොකද.

මම - ටිකක් පරක්කු උනා.

දෙන්නගෙ කතාව අහගෙන ඉන්න කොට වෙලාව යනව මට දැනුන් නෑ.

මම - ජයතිලක මාමා දැන් ගොඩක් වෙලාද ඇවිල්ල.

ජයතිලක - දැන් ටිකක් වෙලා. මන් මේ යන්න කියල හැදුවේ.

මම - ඉන්න මාමේ තේ එකක් බිලම යන්න.

ජයතිලක - දැන් බෑ පුතේ. දැන් ටිකකට කලින් කෑ වේ. පස්සෙ වෙලාවක එන්නම් කෝ. මන් යනවා.

ඒ කියන්නෙ මාමා දවලට කාලි තියෙන්නෙ අපේ ගෙදරින්. බලමුකො මිනිහ මොනව කරන්න හදනවද කියල. අම්මත් කිසිම වෙනසක් නෑ . එයත් එයාගේ සාමාන්‍ය විදියටම ඉන්නව.

අම්ම - යන්න පුතේ ගිහින් ඇග පත සෝද ගන්න. මන් බත් බෙදල තියන්නම්

කියල අම්ම කුස්සිය පැත්තට ගියා. මමත් බාහෘම් එක එකට ගිහින් ඇග සෝදගෙන ඇවිත් දවලට බත් කන්න පටන් ගත්ත. ජයතිලක කිව්ව. වගේම අම්ම හදල තිබ්බ හතු ටිකනම් හරිම රසයි. අම්ම කොහොමත් ඉතින් රසට උයනවනේ. මගේ ඇත්ත අම්මගේ අතින් හදපු කෑමක් රස කර කර කන්න මන් පින් කරල නැහැනෙ. මට ඒක මතක් උනාමනම් දුකත් හිතන.

අම්ම - මොකද පුතේ ඔයා කල්පනා කරන්නෙ. ඔය ඇසුත් කදුලු වලින් පිරිල.

මම - නෑ අම්මේ.

මම මට මතක් වෙච්ච දේ අම්මට කිව්ව (කුඩම්ම) මුල ඉදන් කතාව කියෙව්වනම් දන්නව මේ ඉන්නෙ මගේ කුඩම්ම කියල.

අම්මා - එහෙම හිතන්න එපා මගෙ මැනික. ඔයාට මන් ඉන්නවනෙ. අනික ඔයාට මන් කිසිම අඩුවක් කරල නෑනේ. නේද මගෙ මැනික.

මම - ඔව් අම්මෙ.

අම්මා - හම්. ඒකනේ. දැන් හොඳ පුතා වගේ බත් එක කන්න.

කියල අම්ම මගේ නලලට කිස් එකක් දුන්න. වෙනදටත් අම්ම මගේ නලල කිස් කරනව. හැබැයි අදනම් ඒ කිස් කරපු එකෙන් පස්සෙ මගේ හිතේ අමුතු හැගීම් සැරිසරන්න පටන් ගත්ත. කලින් සිද්ද වෙච්ච දේවලුත් එක්ක ජයතිලක මාමගේ දැන් හැසිරීමයි එක්ක මගේ හිතේ අමුතු නොසන්සුන් ගතියත් එන්න පටන් ගත්ත. ඒ අම්ම ගැන අමුත් රාගයක් වගේ එකක්. මම ඒ දේවල් ගැන හිත හිත බත් එකක් නිකම්ම කාල ඉවර උනා. සාමාන්‍ය විදියට හවස කාලය ගෙවිල ගියා. හවස 5.30 විතර අම්ම රැට උයන්න පටන් ගත්ත. හැන්දෑවේ 6 විතර වගේ වෙද්දි මන් දැක්ක අම්ම කාමරේ පැත්තට යන්ව. මම ඒ වෙලාවෙ ගෙදර මිදුලට වෙල ඉදියෙ. මට ගේ ඇතුල හොඳට ඡේනව ඒ උනාට. ටිකකින් අම්ම තැබිලි පාට සාලුවක් ඇදගෙන කාමරෙන් එලියට ආවා. Wooww ඒකටනම් පිස්සු හැදෙනව. මෙහම ඇගකට ඉතින් ඕනම පිරිමියෙක් පිස්සු වැටෙනව ආයේ ඒකෙ අහන්න දෙයක් නෑ. තන් දෙකලගින් විශාලව පිම්බිලා එතනින් පහල සිහින්ව බඩ හරිය තියෙනව. ඊට පහල ඉනෙන් පටන් ගෙන රවුම් පස්ස දක්වාම ගොඩක්ම පිරිපුන් පස්සක් තමයි තියෙන්නෙ. සාලුව දනහිස් දෙකට වඩා අගල් 5 ක් විතර උඩින් තියෙන්නෙ. අම්ම කවදාවත් මම ගෙදර ඉද්දි මෙහෙම ඉන්නව මම දැකල නෑ. මන් හිතන්නෙ අම්ම හිතන්න ඇති මම කාමරේට වෙලා ඉන්නව කියල. මමත් ගේඇතුලට නොදන්න ගානට . අම්ම බාහෘම එකේ දොර ඇරගෙන ගිහින් ආයිමත් එලියට ඇවිත් කුස්සිය ඇත්තට ගියා. මම හිතන්නෙ අම්ම තාම උයනවද කොහෙද. ඒ අතරෙ තමයි ඇග සෝදන්න යන්න හදන්නෙ. ඒත් එක්කම මම දැක්ක කුස්සියේ දොර ලගින් ජයතිලක මාම කැලෙන් වැට පැනගෙන මේ පැත්තට එනව. මම මාමට ඡේන්නෙ නැති වෙන්න හැන් ගිලා බලන් ඉදිය. මාමා කෙලිම්ම කුස්සිය ඇතුලට ගියා. ගියාටකිසිම සද්දයක් නෑ. මම හිමිට කුස්සියේ ගෙයි ඇතුලෙ දොර ලගින් එබිල බැලුව. (අපේ

ගෙදර කුස්සියට යන්න ගේ ඇතුළෙන් දොරකුයි. එලියෙ දොරකුයි තියෙනව) මල කෙලියයි අම්ම ලිප ලගට වෙලා දෙකට නැමිල කැහැ කැහැ ලිපට පිබිනව. අම්ම ඒ ඉන්න විදියට පස්ස හොදටම පිම්බිලා තියෙන්නෙ. ජයතිලක මාමත් සද්ද නොකර අම්මගේ ඇගේ ලස්සන ඇස් වලින් බලන්න පටන් ගත්ත. මිනිහත් සරම උඩින් අත තියන් පයිය ටිකක් අත ගානවත් මම දැක්ක. ඒ අතර මාමා හඬ අවදි කරා.

ජයතිලක - මොකද්ද නංගී ඔය කරන්නෙ.

කිව්ව විතරයි අම්ම එක පාරම බය වෙලා මාම ඉන්න පැත්තට හැරුන. ඒත් එක්කම අම්ම එක අතකින් සාලුවෙන් පහල කකුල් දෙක ලගට අතතියන් අනිත් අතින් සාලුවෙන් ඉහල පියයුරු වහගත්ත. එහෙම වහගත්තටනම් අම්මගේ ඔපන් වෙලා තියෙන දේවල් ලේසියෙන් වහ ගන්න බැහැ.

අම්මා - අනේ අයියෙ මන් දැක්කෙ නැහැ අයිය එනව. ඒ එකයි මේ. පොඩ්ඩක් ඉන්න මන් වෙන ඇදුමක් ඇදන් එන්නම්.

කියල අම්ම කුස්සියෙන් එලියට එන්න හදද්දි මන් ඉක්මනට මගේ කාමරේට දුවගෙන ගියා. නැත්තන් දෙන්නටම මම මාවටු වෙනව. අම්ම කාමරේට ඇවිත් වෙන ගවුමක් ඇදගෙන ආයිමත් කුස්සිය පැත්තට ගියා. හැබැයි අම්ම ගවුමේ තරමට නෙමෙයි ඇවිදින්නෙ. කකුල් එක ලග එක තියනව. මට හිතූන අම්ම සාලුවට උඩින් තමයි ගවුම ඇන්දෙ කියල. මම කෝකටත් අම්මගෙ කාමරේට ගිහින් බැලුව. මන් හිතුව හරි. කාමරේ සාලුවක් තිබ්බෙ නෑ. අම්ම යටින් සාලුව ඇදන් ඉන්නෙ. මමත් කුස්සිය පැත්තට හිමිට ගිහිය. යද්දි ජයතිලක කුස්සියේ පුටුවක වාඩි වෙලා ඉන්නව. අම්ම ලිපට පිබි පිබි ලිප පත්තු කරනව.

ජයතිලක - ඇයි බන් නංගියෙ මේ ගැස් ලිපක් තියාගෙන ඕකට පිබි පිබි ඔව්වර නහින්නෙ.

අම්මා - ලිප තිබ්බට ගැස් ඉවරයි අයියෙ. මහත්තයට මේ මාසේ පඩිය හම්බ උනාමවත් එකක් ගන්නව.

ජයතිලක - ඒකට තව කොච්චර දවස් තියේද. එතකොට නංගී කලු වෙලා ඉදිවී.

කියල අමුතු විදියට අම්මට කිව්ව.

අම්ම - අනේ. මේ නාකි මන් දැන් කැන උනාම මොකද.

ජයතිලක - අවුරුදු 42 ක් කියන්න නාකි වයසක්ද බන්. ඔය ඉන්න ඉටි රූපෙ වගේ.

අම්ම - අනේ යන්න අනේ බොරු නොකිය. මේ අයිසෙ. අයිස හැන්දෑවට මෙහාට එනව කවුරුවත් දැක්කොත් හරි නෑ නේ.

ජයතිලක - ඒ කියන්න මට යන්න කියලද කියන්න.

අම්ම - අනේ නෑ අයිසෙ. මම කසාද බැදපු ගැනියෙක් නෙ. අනික පුතක් ගෙදර. දන්නවනෙ මිනිස්සුන්ගෙ හැටි.

ජයතිලක - ඒකනම් එහෙම තමයි. මන් මේ ගෙදර ඉන්න කම්මැලි කමට ආවේ. ටිකක් කතා කර කර ඉන්න..

අම්මා - ඒකනේ අයිස වැරදි වෙලාවකනෙ ඇවිල්ල තියෙන්න.

ජයතිලක - මන් ආපු වෙලාවෙනම් වැරද්දක් නෑ. නංගී ඇදන් හිටපු එක නිසා තමයි නංගිකලබල ලගේ.

අම්ම - මම ඇග සෝදන්න යන්න ලැස්ති උනේ. ඒ අතරෙ තමයි ලිප පත්තු කරන්න ආවේ.

ජයතිලක - මම දැක්ක නිසාද සාලුවට උඩින් ගවුමක් ඇදන් ආවේ.

අම්ම ඒකට මුකුත් කියන්න ගියේ නෑ. අම්ම කට වහගෙන ඉදිය. මොකද ජයතිලක ටත් තෝට වෙලා අම්ම යටින් ටවල් එකක් ඇදන් ඉන්නව කියල.

ජයතිලක - මේ ඔය ලිපට පිබින්න ඕන නෑ. මෙන්න මේ සල්ලි වලින් හෙට ගෑස් එකක් ගේන්න.

අම්ම - අනේ එපා අයිසෙ. පිස්සුද. අයිසට මන් කොච්චර නයයිද.

ජයතිලක - මන් ඒව අමතක කරල තියෙන්න. අනික මේකත් නයක් නෙමෙයි බන්. ගනින් කෝ මේක.

අම්මා - ඕන නෑ අයිසෙ.

කියල කියද්දි ජයතිලක මාම නැගිටල ඇවිත් සල්ලි අරගෙන අම්මගෙ ගවුමෙ කර අස්සෙන් සාලුවේ තන් දෙක තද වෙච්ච තැන ගැහුව. අම්ම එක පාරටම ගැස්සිලා ගියා ඒකටනම්.

අම්ම - අනේ අයිසෙ. කවුරුවත් දැක්ක නම්.

ජයතිලක - හරි හරි කවුරුවත් දැක්කෙ නෑ නේ. අනික මම ඕව නොදැකපුවද.

අම්ම - අනේ මේ. මගෙ යකා අවුස්ස ගන්න හදන්නෙ.

අම්මත් බොරු කරහක් අරගෙන කිව්ව. ඊට පස්සෙ මාමා ඒකට හිතා වෙච්චි ගෙයින් එලියට බැස්ස. මමත් ඉක්මනට මගේ කාමරේ පැත්තට දුවගෙන ගියා. මොකද අම්ම කුස්සියෙන් එලියට එන්න හදපු නිසා. මම කාමරේ ට ගිහින් අම්ම ආයිමත් කාමරෙන් එලියට යන්වද කියල අහගෙන ඉදිය. මොකද අම්ම ඉන්නෙ මගේ කාමරේට එහා කාමරේ. අම්ම එලියට යන්වනම් දොර රෙද්ද එහාට කරන සද්දෙ ඇහෙනව. ටික මෙලාවකින් අම්ම දොර රෙද්ද එහාට කරල කාමරෙන් එලියට යන්ව ඇහුන. මන් බලද්දි අම්ම ගවුම ගලවල සාලුව පිටින් එලියට කාමරෙන් එලියට ගියේ. මමත් අම්මගේ නැලවෙන පස්ස දිහා බලාගෙන අම්මගෙ පස්සෙම ගියා. ඒත් එක්කම. ජයතිලක.

ජයතිලක - අම්මෝ අම්මෝ. අනේ අම්මේ.

කියල කෑ ගැහුවම. අම්ම සාලුව පිටිම්ම එහෙම්ම එලියට දුව ගෙන ගියා. මටත් ඇහෙන්න ඒ සද්දෙ ඇහුනත් අම්ම මොකද කරන්නෙ බලන්න මම ඒ සද්දෙ ඇහුනෙ නැති ගානට ඉදිය. මමත් මොකද්ද වෙලා තියෙන්නෙ කියල බලන්න කුස්සිය ඇතුලට ගිහින් ජනේලෙන් එලිය බැලුව. ජයතිලක මාම වැටෙන් පනින්න ගිහින් ඇදගෙන වැටිල. අම්මත් හනිකට දුවල ගිහින් ජයතිලක මාම ලගින් පහත් උනා. ඒත් එක්කම අම්මගේ ගල එහෙම් පිටිම්ම එලියෙ. ජයතිලකයත් තිබ්බ වල් කමට අම්මගෙ කකුලේ කලවා වලින් අල්ලගෙන ඉදියෙ. අම්මත් ඒ වෙලා වෙ හැටියට මුකුත් කියන්න කියේ නෑ.

අම්මා - අනේ අයිසෙ . අයියට නැගිට ගන්න පුලුවන් නේ.

ජයතිලක - බලන්නකෝ මේ වැටේ පැටලුනානේ.

අම්මා - ඒකනේ අයිසෙ. අයිසට අමාරුවක් නෑනේ.

ජයතිලක - එව්වර අමාරුවක් නෑ. මේ දන හිස ගාවයි කොන්දයි තමයි රිදෙන්නෙ. නැගිට ගන්න පුළුවන්.

අම්ම - හිමිට නැගිටින්න අයිසේ.

අම්ම ජයතිලකගේ කිහිල්ල ලගින් අත දාල උස්සන්න හදද්දි ජයතිලක අම්මගෙ සිහින් ඉනෙන් අත දාල අල්ලගත්ත. ඒත් එක්කම අම්ම එක පාරම වට පිට බලල....

අම්මා - අනේ අයිසේ ඔහොම බෑනේ. මගේ කරෙන්නේ අත දාන්න.

කියල කිව්වම මාම කියපු විදියට අත දාල නැගිටට.

ජයතිලක - ගොඩක් පින් නංගියේ. කොන්දයි දන හිසයි තමයි ටිකක් රිදෙන්නෙ. ගානක් නෑ මන් ගිහින් බෙහෙත් තෙල් ටිකක් ගා ගන්නම්.

අම්මා - අනේ අයිසෙ අයිසට යන්න පුළුවන් නේ. මන් මෙහෙම ඉන්නව . මට මේ ඉන්න විදියෙන් අයිස එක්ක යන්න විදියක් නෑ.

ජයතිලක - නංගිට පුළුවන්නම් මාව ගෙදරට ගිහින් දාන්න පුළුවන්නම් හොඳයි. කොන්ද ඇවිලෙන එක තමයි අමාරුව. දැන් කළුවරක් වැටිල නෙ. අනික අපේ ගෙදරනෙ මේ ලග තියෙන්නෙ.

ජයතිලක මාමගේ ගෙවල් තමයි අපේ ගෙදර ලගිම්ම තිබ්බෙ. ලගින් කිව්වට 100m වගේ දුර තිබ්බෙ. අනිත් ගෙවල් ටිකක් දුරින්.

අම්මා - එහෙම බෑ. ඉන්න මන් පුතාට කතා කරන්නම්.

අම්ම ජයතිලක මාමව උස්සගෙන ඉන්න ගමන් කිව්ව.

ජයතිලක තියෙන අමාරුව අමතක වෙලා වගේ අම්මගේ උඩ සාලුවෙන් බාගෙන ජේන තන් දෙක ඇස් වලින් රස බලන එක තමයි ඒ වෙලා වෙත් කරේ.

අම්මා - පුතේ පුතේ. මෙහාට එන්න....

මම කාමරේට දුවල ඒ ඇත්තෙ ඉඳන් එනෝ වගේ එලියට ආව.

මම - මොකද අම්මෙ. මොකද්ද මාමට උනේ.

අම්මා - මාමා මේ වැටේ පැටලිලා වැටිල පුනේ. අනේ මාමව එක්කගෙන යන්න ගෙදරට.

ජයතිලක - මට ඇවිද ගන්න පුලුවන් පුනේ. පොඩ්ඩක් අල්ලගත්තනම් ඇති. දන හිස ටිකක් රිදෙනවා. කොන්දත් ටිකක් ඇවිලෙනවා.ඒකයි.

අම්මා - අයියට රූට කන්න තියෙද.

ජයතිලක - අනේ මට කියන්න අමතක උනා. අද පුතයි ලේලියි එන්නැ කිව්ව. ලේලිගෙ නංගිගෙ ගෙදර නවතිනව කියල කිව්ව.

අම්මා - මන් පුතාගෙ අනේ කෑම එකක් එවන්නම් . දැන් පුතත් එක්ක අයිය යන්න. අනේ පුතේ පරිස්සමෙන් මාමව එක්කගෙන යන්න.

කියල අම්ම ගෙට ගියා. ඊට පස්සෙ මම මාමව අල්ලගෙන හිමිට ගෙදර පැත්තට ගියා.

මම - මාමට මේ කැලෙන් අපේ ගෙදරට එන්නෙ නැතුව හොඳ පාරෙන් ආවනම් හරි නෙ.

මම එහෙම කිව්වම මාමා ගොත ගහහා කියනව.

ජයතිලක - මේ මේ මන් මේ. මෙහෙත් ලේසියි නෙ. ඒකයි

මම - අහ්. ඒක මිසක්.

මම මාමව හිමිට ගෙදරට එක්කගෙන ඇවිත් ගෙදර එලියේ ඉස්තෝප්පුවේ තියෙන පුටුවෙන් වාඩි කෙර්ව්ව. මිනිහට ඒ තරමට අමාරුවක් නෑ වගේ.

මම - මාමේ බෙහෙත් ටිකක් ගන්න යන්වද.

ජයතිලක - ඕන නෑ. මන් බෙහෙත් තෙල් ටිකක් ගාගන්නම්. දැන් පුතා යන්න පරිස්සමෙන්.

මම - හරි මාමේ මන් කෑම එක අරගෙන තව ටිකකින් එන්නම්.

කියාගෙන මම ගෙදර ආවා. මම ගෙදර එනකොට අම්ම බාතෘම් එකේ ඇග සෝදනව මට ඇහුන. මටත් අම්මව අර විදිහට දැකල පයිය හොදටම කෙලින් වෙලයි තිබුනෙ. මගේ පයිය අගල් 5 ක් විතර දිගයි. පයිය ජොකාගෙ අස්සෙ එලියට එන්න විදිහක් නැතුව තද වෙලයි තිබුනෙ. අම්ම බාතෘම් එකේ ඇග සෝදන නිසා මම ඉක්මනට ඇදෙන් හාන්සි වෙලා අම්මව සාලුව ඇදන් ජයතිලක මාමත් එක්ක ඉන්න විදිහ මතක් කරල හොද අතේ පාරක් ගැහුව. මට විනාඩි 5 ක් විතර ගහද්දි කැරි කන්දරාවක් එලියට පැන්න. මට ගොඩක් වෙලා කරන්න බැරි උනා හැබැයි. මම ඉක්මනට මගේ සාලුව අරගෙන එලියට පැනපු කැරි ටික සේරම පිහිදාල කාමරෙන් එලියට ගියා. අම්මත් ඇග සෝදගෙන ඇවිත් වෙතා කලු පාට ගවුමක් ඇඳගෙන තමයි ඉදියෙ. මන් කලින් කිව්වනේ අම්ම නිදා ගන්න ගියාම විතරයි නයිත්ටිය අදින්නෙ කියල. ඊට පස්සෙ අම්ම මාමට බත් එකක් බෙදල දීල ඉවර වෙලා මට කතා කරල කිව්ව බත් එක ගිහින් දීල එන්න කියල. මම බත් එක ගිහින් දෙන්න ගෙදරට ගියාම මාමත් ඇග සෝදගෙන සාලුවකින් ඇග පිහිද පිහිද ගෙදර ඉස්සරහට වෙලා ඉන්නව.

මම - මාමට මම බත් ගෙනාවා.

ජයතිලක - පින් පිද්ද වෙනව පුතේ.

මම - පින් ඕන නෑ මාමේ. අම්ම ඇහුවෙ නැත්තත් මාමට බඩ ගින්නෙ ඉන්න වෙන්නෙ.

ජයතිලක - ඒකතෙ කියන්නෙ. මටත් අමතක උනා කියන්න.

මම - මාමට දැන් කොහොමද.

ජයතිලක - කලින් වේදනාව ටිකක් අඩුයි. බෙහෙත් තෙල් ගැවම අඩු වෙයි.

මම - මන් තෙල් ටිකක් ගාන්නද.

ජයතිලක - එපා පුතේ ඕන නෑ. මන් ගා ගන්නම්. පුතා යන්න පරිස්සමෙන්.

මම ඊට පස්සෙ ගෙදර ආවා.

අම්මා - දැන් කොහොමද මාමට.

මම - දැන් ටිකක් අඩුයි වගේලු. වේදනාව ටිකක් තියේලු.

අම්මා - බෙහෙත් ගා ගෙනද.

මම - නෑ අම්මේ. මම කිව්ව මන් ගාන්නම් කියල . එපා කිව්ව.

අපි දෙන්න ඔහොම එක එක දේවල් කතා කර කර ඉදල සුපුරුදු පපරිදි රැට කෑම කාල ටිකක් වෙලා ඉදල නිදා ගන්න ගියා. ඒ වෙනකොට වෙලාව 9.30 වගේ වෙලා. ඔහොම රැ මම නින්දේ ඉන්නකොට අම්මට කෝල් එකක් එනව ඇහුන. ඒත් එක්කම මමත් ඇහැරිලා අම්ම කාත් එක්ක කතා කරනවද කියල කාමරේ ඉදන් අහන් ඉදිය. මොකද අම්ම කතා කරන ඒව මට කාමරේට හොදට ඇහෙනව.

අම්ම - හැලො ජයතිලක අයියෙ

ජයතිලකය කතා කරන්නේ.

අම්මා - අඩු නැද්ද.

ජයතිලක -.....

අම්මා - අනේ මන් කොහොමද. අනික මේ රැ. හරි නෑ නේ අයියෙ.

ජයතිලක -.....

අම්මා - අනේ මන්ද. මට බයයි. හ්ම්. හරි මන් එන්නම්

අම්ම ජයතිලක මාම අම්මට එහාට එන්න කියල වෙන්න ඕන කෝල් කරේ . මට කතා කරපු විදියෙන් ඒක හොදට තේරුනා. මට ඇහුන අම්ම කාමරේ ඉදන් එහාට යන්න ලැස්ති වෙනව. ඒත් එක්ක මම මගේ කාමරෙන් ඔලුව දාල බැලුව අම්ම කමරෙන් එලියට යන්වද කියල. ටික වෙලාවකින් අම්ම කාමරෙන් එලියට ආවා. අම්ම ඇදගෙන ඉදපු නයින්ටිය උඩින් ගෙදරට අදින බ්ලවිස් එකක් දගෙන තමයි අම්ම යන්නේ. අම්ම පැන්ටියකුත් ඇදන් ඉන්නව වගේ නයින්ටියෙන් මම දැක්ක. අම්ම පෝන් එකේ ටෝව් එක දාගෙන කුස්සිය පැත්තෙන් එලියට ගියා. මම සැක නොහිතන විදියට ඉස්සරහ දොර ඇරගෙන රවුමෙන් එලියට ඇවිත් අම්ම මාමගෙ

ගෙදර පැත්තට යනකන් ඉඳල මමත් පෝන් එක සයිලන් කරල
ටෝව් එක ඔන් කරන් ඒ පැත්තට ගියා. අම්ම ගෙයි දොර ඇරගෙන
ඇතුලට ගිහින් දොර ආපහු වහ ගත්ත. මම මාගගේ කාමරේ පැත්තට
ගියා. මාගගේ කාමරේ ජනේලෙන් ඇතුල හොඳට පේනව. ඒ වගේම
ජනෙල් රෙද්ද උනත් දෙපැත්තට කරල තියෙන්නෙ. අම්ම කාමරේට
ගියාම ජයතිලක මාමා ඇදේ අනිත් පැත්ත හැරිල ඉන්නව.

ජයතිලක - අනේ නංගී යේ මට මේ පිටේ බෙහෙත් තෙල් ටික ගා
ගන්න විදිහක් නෑනේ.

අම්ම - පුතා ආපු වෙලාවෙ ගාන්නද කියල ඇහුවම එපා කිව්වලු නේද.
තියෙන පන්ඩිත කමනේ.

ජයතිලක - මට ගාගන්න පුලුවන් වෙයි කියල මන් හිතුවෙ.

අම්ම - ඒකනෙ . කෝ කොතනද ගාන්න ඕන.

කියල අම්ම අහද්දි මිනිහ සරම් පොඩ්ඩක් ලිහල පහත්
කරන ගමන්. මෙන්න මේ ඉන හරිය තමයි රිදෙන්නෙ. කියල කිව්ව.
අම්මත් බෙහෙත් තෙල් ටිකක් අතට වක් කරගෙන මාගගේ
කොන්දෙ හොඳට ඇතිල්ලුවා.

ජයතිලක - හරි සනීපයි කෙල්ලෙ. අහ්න් මිම්ම.

අම්ම - සනීපයක් දැනෙනවද අයියෙ.

ජයතිලක - දැන්නම් හරි සනීපයි. බලමුකෝ හෙට උදේට නංගිගෙ
අත් ගුනේ කොහොමද කියල.

අම්මා - කොන්දෙ අමාරු එහෙම ඉක්මනට හොඳ වෙන්නෙ නෑ.
අයිස එහාට මෙහාට ඇවිදින්නෙ නැතුව එක තැනකට වෙලා ඉන්න.

කියල තෙල් ගාන එක අම්ම නැවැත්තුවා.

ජයතිලක - පිං සිද්ද වෙනව නංගියේ.

කියල මාම ඇදෙන් නැගිටල ඇදේ වාඩි උනා. අම්මත්
ඇදේ වාඩි වෙලා ඉන්නෙ.

ජයතිලක - ඇයි නංගියේ මෙව්වර ඇදුම් ඇදගෙන.

අම්මා - අනේ මේ. අයිසටත් ඕන නැති දෙයක් නෑ. තනියම පිරිමියෙක් ඉන්න ගෙදරකට එන්න ඔන්න විදියට තමයි මන් ආවේ.

ජයතිලක - නංගිත් කරන දේවල්. මම කලින් නොදැකපුවද ඕවා.

අම්මා - අනේ මේ. මගෙන් අහගන්න එපා.

ජයතිලක - හේහේ හේ. ඒ එක නෙමෙයි බන්. උබ හරිම ලස්සනයි නෙ. දැන් හරි හැඩයි නෙ.

අම්මා - නිකන් ඉන්න අයිසෙ බොරුවට බටර් ගාන්නෙ නැතුව.

ජයතිලක - බොරු නෙමෙයි බන්. මන් මේ ඇත්ත කියන්නෙ.

කියල අම්මගෙ ඉනට අතක් දාල අම්මව ලගට කර ගත්ත.

අම්ම - අනේ අයිසෙ. අත අරින්න කෝ. මොකද මේ. පිස්සුද.

ජයතිලක - පිස්සු හැදෙනව නංගිව දැක්කමි.. මේ මේක පොඩ්ඩක් ගල්වන්න බැරිද.

කියල මාමා අම්මගේ බලවිස් එක පෙන්නල අහනව.

අම්ම - අනේ මේ විකාර කියවන්න එපා. මන් කසාද බැදපු ගැනියෙක් අයිසෙ. මට යන්න දෙන්න.

ජයතිලක - මන් දන්නව බන් ඒක. ඕක පොඩ්ඩක් ගැලෙව්ව කියල ගෙවෙන්නෑ නේ. නයිත්ටිය ඇදගෙනනෙ ඉන්නෙ.

අම්ම - අනේ අවුරුවත් දැක්කොත් අනේ. අයිසෙ.

ජයතිලක - ඒ කියන්නෙ කවුරුවත් නොදැක්කොත් ඕක ගල්වනවද.

අම්ම - අයිසෙ මන් යන්නම්. මට යන්න දෙන්න.

ජයතිලක - හරි හරි මන් බල කරන්නෑ.

අම්ම - මන් යන්ව අයිසෙ.

ජයතිලක - පරිස්සමෙන් යන්න.

ශීක් අපරාදේ අම්ම එහෙම ලේසියෙන් කිසිම දේකට කැමති කර ගන්න එක ලේසි නෑ වගේ. මටත් දැන් ඕන කරන්නෙ

කොහොම හරි මාමත් එක්ක අම්ම ඉන්නව බලන්න. ඒත් ඒ දවස
කවද වෙයිද. හිතා ගන්න බෑ. අම්ම ගෙදර ගියයින් පස්සේ මමත්
ගෙදර ගිහින් නිදා ගත්ත.

WalkathaPDF.com